

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมาย ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
$*$	แทน	ค่านัยสำคัญที่ระดับ .05
I	แทน	ระยะของการทดลอง
G	แทน	วิธีการทดลอง
$I \times G$	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการเปรียบเทียบระหว่างการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมกับการใช้โปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่มีต่อความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่น ในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่น กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์คะแนนความรู้สึกรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ผู้วิจัยได้นำคะแนนความรู้สึกรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่นแต่ละกลุ่มมาแสดงให้เห็นด้วยตารางและภาพ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความรู้สึกรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกล้มปดอยู่ในตนเองในระบะต่าง ๆ ของการทดลองของ
เด็กก่อนวัยรุ่นนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ
พฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นนกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็ก
ก่อนวัยรุ่นนกลุ่มควบคุม

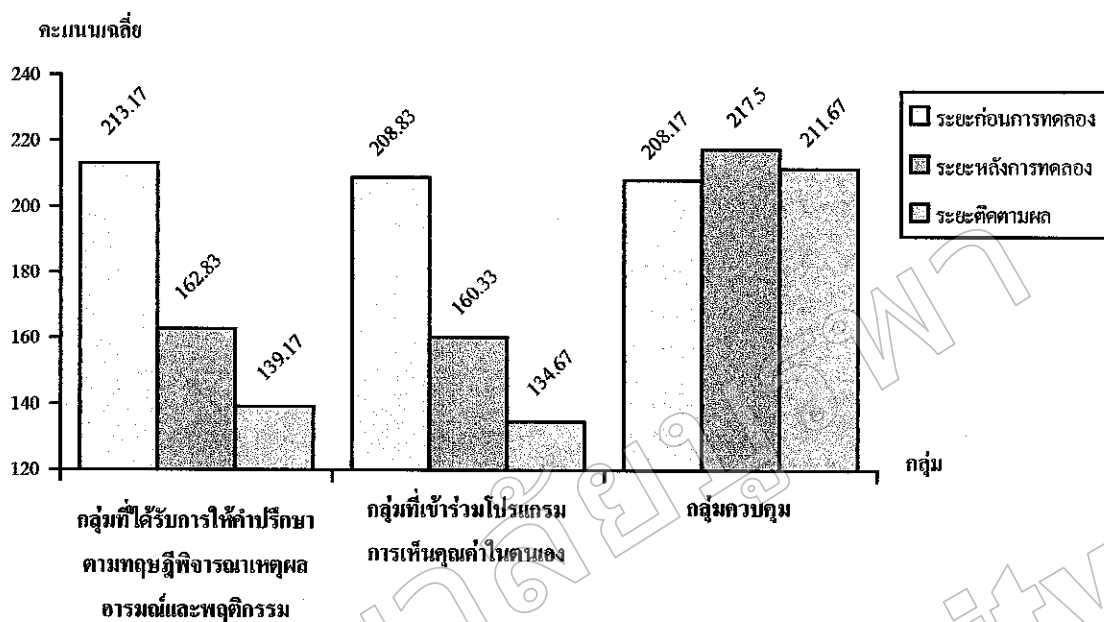
กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี พิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม				กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรม การเห็นคุณค่าในตนเอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่		ระยะ		คนที่		ระยะ		คนที่		ระยะ	
ก่อนการ ทดลอง		หลังการ ทดลอง		ติดตาม ผล		ก่อนการ ทดลอง		หลังการ ทดลอง		ติดตาม ผล	
1	229	141	142	1	211	156	115	1	206	222	212
2	214	189	147	2	235	184	141	2	205	211	209
3	199	153	138	3	217	118	116	3	205	219	212
4	251	179	151	4	194	185	191	4	227	223	220
5	202	143	113	5	210	197	125	5	205	224	210
6	184	172	144	6	186	122	120	6	201	206	207
รวม	1279	977	835	รวม	1253	962	808	รวม	1249	1305	1270
$\bar{X}$	213.17	162.83	139.17	$\bar{X}$	208.83	160.33	134.67	$\bar{X}$	208.17	217.50	211.67
S.D.	23.91	19.98	13.56	S.D.	17.31	34.04	29.18	S.D.	9.39	7.34	4.50

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกล้มปดอยู่ในตนเองในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของเด็กก่อนวัยรุ่นที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี
พิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เป็น 213.17, 162.83 และ 139.17 ตามลำดับ ของเด็ก
ก่อนวัยรุ่นที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเองเป็น 208.83, 160.33 และ 134.67 ตามลำดับ
และของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุมเป็น 208.17, 217.50 และ 211.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองใน
ระยะต่าง ๆ ของการทดลองของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตาม
ทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นที่เข้าร่วมโปรแกรมการ
เห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม

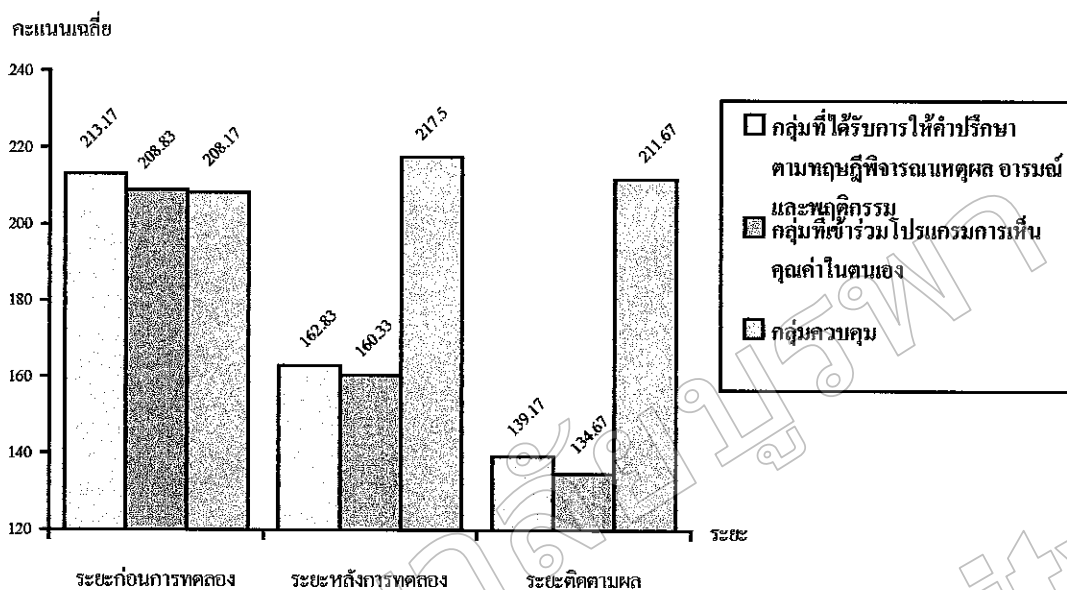
กลุ่ม	ระยะการทดลอง	$\bar{X}$	S.D.	N
กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี พิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง	213.17	23.91	6
	หลังการทดลอง	162.83	19.98	
	ติดตามผล	139.17	13.56	
กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าใน ตนเอง	ก่อนการทดลอง	208.83	17.31	6
	หลังการทดลอง	160.33	34.04	
	ติดตามผล	134.67	29.18	
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	208.17	9.39	6
	หลังการทดลอง	217.50	7.34	
	ติดตามผล	211.67	4.50	

จากตารางที่ 3 พบว่า เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณา
เหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเองและเด็ก
ก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองเป็น
213.17 , 208.83 และ 208.17 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 23.91 , 17.31 และ 9.39 ตามลำดับ
ในระยะหลังการทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองเป็น 162.83 , 160.33 และ
217.50 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 19.98 , 34.04 และ 7.34 ตามลำดับ ส่วนในระยะติดตามผล
มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองเป็น 139.17 , 134.67 และ 211.67 มีค่าความเบี่ยงเบน
มาตรฐานเป็น 13.56 , 29.18 และ 4.50 ตามลำดับ

ภาพที่ 4 กราฟแท่งเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษามตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 4 พบว่า เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ระยะก่อนการทดลองเป็น 213.17 ระยะหลังการทดลองเป็น 162.83 ต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 50.34 ส่วนระยะติดตามผลมีค่าเป็น 139.17 ซึ่งต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 74.00 และต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 23.66 เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะก่อนการทดลองเป็น 208.83 ระยะหลังการทดลองเป็น 160.33 ต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 48.50 ส่วนระยะติดตามผลมีค่าเป็น 134.67 ซึ่งต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 74.16 และต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 25.66 เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะก่อนการทดลองเป็น 208.17 ระยะหลังการทดลองเป็น 217.5 สูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 9.33 ส่วนระยะติดตามผลมีค่าเป็น 211.67 ซึ่งสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 3.50 แต่ต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 5.83

ภาพที่ 5 กราฟแท่งเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลบมีปมด้อยในตนเองในระยะต่างๆ ของการทดลองของเด็กก่อนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 5 พบว่า ระยะก่อนการทดลอง เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลบมีปมด้อยในตนเองสูงกว่าเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 4.34 และสูงกว่าเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุมเท่ากับ 5.00 ระยะหลังการทดลอง เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลบมีปมด้อยในตนเองสูงกว่าเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 2.50 แต่ต่ำกว่าเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุมเท่ากับ 54.67 ส่วนระยะติดตามผล เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลบมีปมด้อยในตนเองสูงกว่าเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 4.50 แต่ต่ำกว่าเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุมเท่ากับ 72.50

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลบในตนเองระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

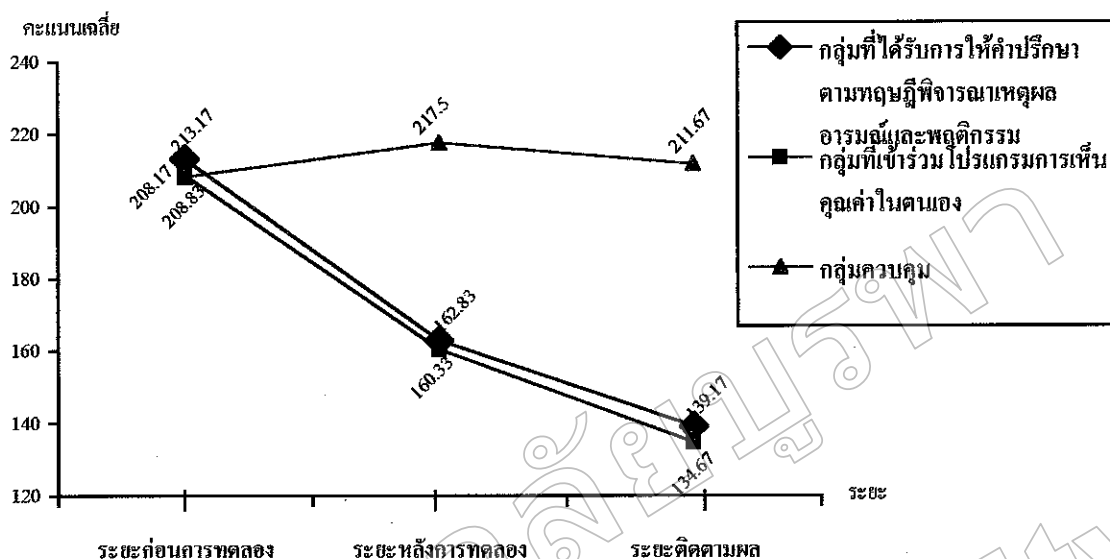
ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลบในตนเองระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between subjects	17	31519.93		
Groups (G)	2	21916.93	10958.46	17.12*
Ss w/in groups	15	9603.00	640.20	
Within subjects	36	42962.00		
Intervals (I)	2	21321.37	10660.69	37.48*
I x G	4	13107.96	3276.99	11.52*
I x Ss w/in groups	30	8532.67	284.42	
Total	53	74481.93		

$$F_{.05} (2, 15) = 3.68, F_{.05} (2, 30) = 3.32, F_{.05} (4, 30) = 2.69$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลบในตนเองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลบในตนเอง ของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 6 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม กับระยะของการทดลอง

จากภาพที่ 6 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง โดยในระยะหลังการทดลอง เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม และเด็กก่อนวัยรุ่นที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองต่ำกว่าเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม และในระยะติดตามผล เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม และเด็กก่อนวัยรุ่นที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง ก็มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองต่ำกว่าเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุมด้วยเช่นกัน จะเห็นว่ารูปแบบของคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ระยะไม่เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน และระยะห่างของจุดทั้ง 3 จุดในทั้ง 3 ระยะไม่เท่ากัน ลักษณะเช่นนี้ถือว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีปมด้อยในตนเองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of Variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between groups	2	88.44	44.22	0.11
Within groups	45	18135.67	403.01	

$F_{.05} (2, 38) = 3.24$ จากการปรับค่า *df* ของเวลช์และของแซทเทอร์ไวท (Howell, 1992, p. 451)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between groups	2	12525.44	6262.72	15.54*
Within groups	45	18135.67	403.01	

$F_{.05} (2, 38) = 3.24$ จากการปรับค่า df ของเวลช์และของแซทเธอร์เวท (Howell, 1992, p. 451)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ในระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยร่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยร่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยร่นกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกล้มปด้อยในตนเองเป็นรายคู่ของเด็กก่อนวัยร่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยร่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยร่นกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง ด้วยวิธีทดสอบแบบ นิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls method)

	กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง	กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม	กลุ่มควบคุม
$\bar{X}$	160.33	162.83	217.5
160.33		2.50	57.17*
162.83		-	54.67*
217.5			-
r		2	3
$q_{.95}(r, 38)$		2.87	3.45
$q_{.95}(r, 38) \sqrt{MS\ error/N}$		23.52	28.28

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ในระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกล้มปด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยร่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม กับเด็กก่อนวัยร่นกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกล้มปด้อยในตนเอง ของเด็กก่อนวัยร่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง กับเด็กวัยร่นกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกล้มปด้อยในตนเองของเด็กวัยร่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเองกับเด็กวัยร่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล

Source of Variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between groups	2	22411.00	11205.50	27.80*
Within groups	45	18135.67	403.01	

$F_{.05} (2, 38) = 3.24$ จากการปรับค่า *df* ของเวลช์และของแซทเทอร์ไวท (Howell, 1992, p. 451)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า ในระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยความรู้เด็กมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลึกมีปมด้อยในตนเองเป็นรายคู่ ของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม ในระยะติดตามผล ด้วยวิธีทดสอบแบบ นิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls method)

	กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง	กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม	กลุ่มควบคุม
$\bar{X}$	134.67	139.17	211.67
134.67	-	4.50	77.00*
139.17		-	72.50*
211.67			-
r		2	3
$q_{.95}(r, 38)$		2.87	3.45
$q_{.95}(r, 38) \sqrt{MS\ error/N}$		23.52	28.28

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า ในระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม กับเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลึกมีปมด้อยในตนเอง ของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง กับเด็กวัยรุ่นกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกลึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเองกับเด็กวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง และเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณา เหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between subjects	5	3229.61		
Interval	2	17139.11	8569.56	33.67*
Error	10	2544.89	254.49	
Total	17	22913.61		

$$F_{.05} (2, 10) = 4.10$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึที่มีปมด้อยในตนเองเป็นรายคู่ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของเด็กก่อนวัยร่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ด้วยวิธีทดสอบแบบ นิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls method)

	ติดตามผล	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง
$\bar{X}$	139.17	162.83	213.17
139.17	-	23.67*	74.00*
162.83		-	50.33*
213.17			-
r		2	3
$q_{.95}(r, 10)$		3.15	3.88
$q_{.95}(r, 10) \sqrt{MS\ error/N}$		20.51	24.10

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า เด็กก่อนวัยร่นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึที่มีปมด้อยในตนเอง ในระยะหลังการทดลอง กับระยะก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความรู้สึที่มีปมด้อยในตนเอง ในระยะติดตามผลกับระยะก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความรู้สึที่มีปมด้อยในตนเอง ในระยะติดตามผลกับระยะหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง

Source of Variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between subjects	5	5781.61		
Interval	2	17023.44	8511.72	14.76*
Error	10	5767.89	576.79	
Total	17	28572.94		

$$F_{.05} (2, 10) = 4.10$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองเป็นรายคู่ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยวิธีทดสอบแบบ นิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls method)

	ติดตามผล	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง
$\bar{X}$	134.67	160.33	208.83
134.67	-	25.67	74.17*
160.33		-	48.50*
208.83			-
r		2	3
$q_{.95}(r, 10)$		3.15	3.88
$q_{.95}(r, 10) \sqrt{MS\ error/N}$		30.88	36.28

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะหลังการทดลองกับระยะก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะติดตามผลกับระยะก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในเด็กก่อนวัยร่นกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between subjects	5	591.78		
Interval	2	266.78	133.39	6.07*
Error	10	219.89	21.99	
Total	17	1078.44		

$$F_{.05} (2, 10) = 4.10$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยร่นกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองเป็นรายคู่ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของเด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม ด้วยวิธีทดสอบแบบ นิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls method)

	ก่อนการทดลอง	ติดตามผล	หลังการทดลอง
$\bar{X}$	208.17	211.67	217.5
208.17	-	3.50	9.33*
211.67		-	5.83
217.5			-
r		2	3
$q_{.95}(r, 10)$		3.15	3.88
$q_{.95}(r, 10) \sqrt{MS\ error/N}$		6.03	7.08

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 พบว่า เด็กก่อนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะติดตามผลกับระยะก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะหลังการทดลองกับระยะก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีปมด้อยในตนเอง ในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ